

København, den 21. februar 2012

Sagsnr. 2011 – 2299/CSI/JML
8. advokatreds

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har klager klaget over advokat A, Aalborg.

Sagens tema:

klager har klaget over, at advokat A har tilsidesat god advokatskik ved at begå flere sagsbehandlingsfejl i forbindelse med varetagelsen af en straffesag mod klager samt ved at udtræde af sagen få dage før hovedforhandlingen i landsretten.

Klager har endvidere klaget over advokat A's salær.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnets sekretariat den 8. juni 2011.

Sagsfremstilling:

Det fremgår af sagen, at klager rettede henvendelse til advokat A, idet han ved byretten var tiltalt for 2 overtrædelser af færdselsloven ved 2 gange at have kørt hurtigere end den tilladte hastighedsbegrænsning samt ved den ene gang ikke at have medbragt sit kørekort under kørslen. Anklagemyndigheden havde nedlagt påstand om bødestraf samt ubetinget frakendelse af kørekortet.

Advokat A indtrådte i straffesagen efter det første retsmøde i byretten, hvor klager selv var mødt med sin far som bisidder.

Det fremgår endvidere af sagens akter, at klager ønskede at føre sin far som vidne under hovedforhandlingen ved byretten, idet faderen var it- og teleingeniør og tidligere radartekniker i Flyvevåbnet, og klager under byretssagen havde gjort gældende, at der vedrørende den ene hastighedsmåling var tale om en fejlmåling.

Advokat A har til klagesagen oplyst, at klager over for ham havde tilkendegivet, at såvel anklagemyndigheden som retten under det første retsmøde ved byretten havde givet tilladelse til, at klager kunne føre sin far som vidne. Advokat A havde på den baggrund drøftelser med anklagemyndigheden om dette, og anklagemyndigheden havde ikke umiddelbart indsigelser herimod. Retten afviste dog på dagen for hovedforhandlingen, at klager kunne føre sin far som vidne med henvisning til retsplejelovens generelle regler herom.

Klager blev ved byrettens dom af 1. december 2010 fundet skyldig efter tiltalen og pålagt en bøde på 9.000 kr. samt frataget førerretten i 6 måneder fra endelig dom.

Ved telefax af 13. december 2010 til Statsadvokaten for Nord- og Østjylland ankede advokat A som beskikket advokat for klager byrettens dom af 1. december 2010. Det fremgår bl.a. af ankeskriftet:

”Jeg skal påanke sagen med påstand om nedsættelse af straffen.”

Klager har til klagesagen oplyst, at advokat A den 13. december 2010 ligeledes sendte en kopi af ankeskrivelsen til ham, og at Statsadvokaten for Nord- og Østjylland ved brev af 3. marts 2011 oplyste, at ankesagen var berammet til hovedforhandling den 6. april 2011.

Den 4. marts 2011 videresendte klager brevet fra Statsadvokaten for Nord- og Østjylland til advokat A.

Advokat A og klager drøftede herefter sagen telefonisk, og ved e-mail af 30. marts 2011 anførte advokat A følgende til klager:

"I forlængelse af vores telefonsamtaler hermed min bekræftelse på, at jeg udtræder af sagen som advokat for dig. Som nævnt har du væsentlig risiko for at blive dømt til det samme som i byretten, hvorfor du sandsynligvis bliver pålagt omkostninger også for Landsretten. Jeg mener derfor ikke, at det er forsvarligt, at jeg bruger omkostninger på at føre sagen for dig. Som aftalt ringer vi sammen i morgen angående om du selv møder eller om anken skal forsøges hævet."

Klager svarede den 31. marts 2011 følgende:

"Jeg har tænkt over det og forstå mig ret er jeg lidt rundt på gulvet. Kan du ikke konkretisere overfor mig, mine optioner, da jeg synes det er meget sent at komme og sige at "vi bliver lammetævet i retten", som du selv sagde, en uge før vi skal i retten. Hvad er der sket siden du ikke allerede ved domsafsigelsen sagde fra sidste gang. Hvad ligger du til grund for at denne sag ikke har en chance i retten."

Advokat A svarede samme dag følgende:

"Jeg forstår egentlig godt, hvis du er lidt rundt på gulvet. Her får du mine supplerende bemærkninger:

Som jeg har nævnt for dig på vores telefonsamtaler og møder, så var det noget skidt, at vidnerne forklarede som de gjorde i byretten. Som jeg også har nævnt for dig allerede i byretssagen, så var det ikke godt for retssagen, at der var begået 2 fartovertrædelser – hverken for den mulige straf eller for dommerens opfattelse af, hvad der var sket. Som du selv så i byretssagen lavede vi en MEGET grundig afhøring af vidnerne og deres vidneudsagn var ikke godt for sagen.

Som aftalt på vores forrige telefonsamtale ville jeg undersøge alt det jeg kunne for at finde ud af, hvad vi kunne gøre for om muligt at have en chance for at vinde i landsretten.

Tro mig, jeg har nu undersøgt "hver en sten", fordi jeg ved hvor meget det betyder for dig. Baseret på disse undersøgelser mener jeg, at du har stor risiko for at få det samme resultat i landsretten. Det betyder, at du bliver pålagt yderligere mellem 10 og 15.000,- kroner i sagsomkostninger, måske mere.

Du kan således vælge at hæve anken – dvs. stoppe sagen, så kommer byretsdommen til at gælde.

Du kan vælge at hyre en anden advokat.

Jeg ringer til dig, så vi kan aftale nærmere.”

Advokat A skrev endvidere den 1. april 2011 følgende til klager:

”I forlængelse af min snak med din far bliver jeg nødt til at eliminere eventuelle misforståelser. I vores telefonsamtaler og mine mails til dig har jeg redegjort for, at der er stor risiko for at du taber sagen og hvilke konsekvenser det har. Jeg har givet dig den rådgivning ud fra en faglig vurdering af sagen og et ønske om at rådgive dig bedst muligt, så du ikke lider mere tab end højst nødvendigt.

Rådene er givet i bedste mening og bare så der ikke er nogle misforståelser – jeg vil selvfølgelig gerne føre sagen for dig, men jeg har bare anset det for fagligt forsvarligt at rådgive dig om ikke at føre sagen videre, baseret på din risiko for at tabe.

Som jeg skrev til dig i går skulle vi tale om det i telefonen og jeg forsøgte også at ringe til dig flere gange, uden at du tog telefonen. Jeg forstår på din far, at I søger efter en ny advokat.

Al ære og respekt for din fars seriøse arbejde med sagen, men du er nødt til selv at give mig besked om dine ønsker til det videre forløb. Vil du bekræfte din fars meddelelse overfor mig, at I søger at finde en anden advokat?”

Den 4. april 2011 sendte advokat A en telefax til Vestre Landsret, hvori han bl.a. anførte:

”I ovennævnte sag ønsker min kunde tilsyneladende at lade sig repræsentere af en anden advokat. Jeg har fået dette telefonisk oplyst af min kundes far, men har forgæves forsøgt at få dette bekræftet af min kunde.

Jeg ser mig derfor nødsaget til at anmode Vestre Landsret om en omberømmelse af sagen i dette øjemed, da jeg ikke kan få en tilbagemelding fra min kunde. Min kunde har muligvis selv kontaktet Vestre Landsret angående dette??”

Ved e-mail af 5. april 2011 til Statsadvokaten for Nord- og Østjylland oplyste klager bl.a., at advokat A, havde trukket sig fra sagen. Klager havde vedhæftet et brev til Statsadvokaten for Nord- og Østjylland, hvori han bl.a. redegjorde for 2 telefonsamtaler, hans far havde haft med henholdsvis en overassistent og en advokat fra statsadvokatens

kontor i Aalborg, hvorunder hans far havde fået modstridende oplysninger om omfanget af ankesagen. Overassistenten havde angiveligt givet udtryk for, at ankesagen alene omhandlede strafudmålingen, og at personligt fremmøde derfor ikke var et krav. Advokaten havde derimod angiveligt oplyst, at der ikke kun var tale om behandling af spørgsmålet om straffen, men også skyldsspørgsmålet, idet det var en ankesag, hvorfor der også var mulighed for at føre vidner. Advokaten havde endvidere angiveligt oplyst, at såfremt klager kunne finde en anden advokat, kunne han måske opnå udsættelse.

Klager anførte endvidere i brevet til Statsadvokaten for Nord- og Østjylland, at han på Vestre Landsrets hjemmeside havde kunnet læse vedrørende sin egen sag, at hovedforhandlingen omhandlede "Straffesag uden bevisførelse".

Klager afsluttede sit brev til Statsadvokaten for Nord- og Østjylland med at anføre, at han nødtvunget af situationen frafaldt anken.

Den 6. april 2011 videresendte advokat A sin telefax af 4. april 2011 til landsretten til klager.

Klager svarede ved e-mail af samme dag bl.a.:

"Dit valg af proces og fremgangsmåde undrer mig:

- 1. Du udtræder af sagen som advokat for mig – bekræftet i mail af 30. marts*
- 2. Du bliver orienteret om mit valg fremover mht sagens fortsatte forløb d. 31. marts. Dette med baggrund i dit eget forslag i mail fra dig d. 31. marts: "Du kan vælge at hyre en anden advokat". Min far meddeler dig – (jeg er optaget af andre gøremål) pr. tlf., at jeg forsøger at effektuere dette om end tiden ikke er på min side. Min far underretter dig også om, at jeg informerer Statsadvokaten om det passerede og om evt. muligheder for en udsættelse af sagen grundet omstændighederne. En ny advokat vil således få mulighed for at sætte sig ind denne.*
- 3. Jeg har selv den 5. april, 2011 orienteret Statsadvokaturen om, at du har trukket dig som min advokat og er udtrådt af sagen. Mailkorrespondance mellem os er fremsendt til denne instans. Endvidere har jeg henvist til ovennævnte omstændigheder samt det faktum, at jeg – trods ihærdig udvist aktivitet 2., 3. og 4. april desværre ikke i passende tid før det berammede møde i Landsretten, er lykkedes med at opnå kontakt til netop én bestemt*

advokat, anbefalet af FDM. Jeg har derfor - som aftalt 1. april, 2011 med advokat A, Statsadvokaturen, valgt den blandt flere mulige optioner, egenhændigt at trække appelsagen fra Landsretten.”

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Adfærdsklagen:

Klager har påstået, at advokat A har tilsidesat god advokatskik.

Klager har for det første klaget over, at advokat A er udtrådt af sagen 3 hverdage før hovedforhandlingen i landsretten.

Klager har til støtte herfor henvist til, at han og advokat A på intet tidspunkt i perioden fra byrettens dom den 1. december 2010 og frem til den 30. marts 2011 havde aftalt, at den indgivne anke skulle hæves.

Klager har for det andet klaget over, at advokat A under byretssagen oplyste over for klager, at han havde indgået en aftale med dommeren og anklagemyndigheden om, at begge parter i sagen kunne føre vidner. Under retssagen accepterede advokat A imidlertid, at klager ikke kunne føre sin far som vidne, uden at klager eller faderen forinden blev orienteret herom.

Klager har for det tredje klaget over, at advokat A alene har anket strafudmålingen, uanset at han og advokat A hele tiden havde haft en klar aftale om, at det var skyldsspørgsmålet, som skulle ankes. Klager blev imidlertid ved gennemgang af sagsakterne den 30. marts 2011 opmærksom på, at A alene havde anket strafudmålingen. Klager har i den forbindelse henvist til, at advokat A i e-mail af 1. april 2011 fastholdt, at han mente, at der var stor sandsynlighed for, at klager ville tabe ankesagen, på trods af at han vidste, at han kun havde anket strafudmålingen.

Klager har for det fjerde klaget over, at da advokat A ved e-mail af 30. marts 2011 meddelte, at han udtrådte af sagen, og da klager ikke efterfølgende kunne finde en ny advokat, var han derfor nødsaget til den 5. april 2011 at meddele Statsadvokaten for Nord-

og Østjylland, at han hævdede anken. Den 6. april 2011 modtog han imidlertid en e-mail fra advokat A, hvoraf det fremgik, at advokat A havde bedt landsretten om udsættelse af sagen på trods af, at han selv havde valgt at udtræde af sagen ved e-mail af 30. marts 2011, hvilket klager havde bekræftet ved e-mail af 31. marts 2011.

Salærklagen:

Klager har klaget over, at han har modtaget en regning for en sagsprocedure, som ikke har fundet sted.

Indklagede:

Adfærdsklagen:

Advokat A har påstået frifindelse og har til støtte herfor gjort gældende, at hans udtræden af sagen skete efter telefonisk aftale med klager den 29. marts 2011, hvor sagen blev drøftet grundigt.

Advokat A har henvist til, at han gentagne gange op til anken har drøftet sagen med klager, og at han under hele forløbet havde gjort det klart for klager, at sagen ville blive vanskelig at vinde. Sagen blev således bl.a. anket, idet klager oplyste, at det passede ham meget dårligt at få inddraget sit kørekort umiddelbart efter byretsdommen, og han ville desuden gerne have prøvet sagen ved landsretten. Advokat A og klager aftalte derfor, at advokat A skulle gennemgå domspraksis og parts- og vidneudsagn for at se, om der var noget at gøre i sagen.

Advokat A har endvidere henvist til, at han havde oplyst klager om risikoen for, at byretten ikke ville tillade, at klager førte sin far som vidne.

Advokat A har yderligere henvist til, at han meddelte klager, at han gerne deltog i hovedforhandlingen, men at han havde noteret sig klagers fars ønske om at finde en anden advokat. Han anmodede derfor klager om at bekræfte dette, men da han ikke modtog nogen bekræftelse fra klager, meddelte han landsretten, at klager tilsyneladende ønskede en anden advokat, og at han derfor ønskede at få sagen omberammet.

Salærklagen:

For så vidt angår klager klage over salæret har advokat A gjort gældende, at han var beskikket som advokat for klager, og at salæret derfor skal fastsættes af retten.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Adfærdsklagen:

Efter de advokatetiske regler må en advokat ikke ophøre med at udføre en sag på en sådan måde og under sådanne omstændigheder, at klienten hindres i rettidigt og uden skadevirkning at søge anden juridisk bistand.

Advokat A meddelte sin udtræden til klager ved e-mail af 30. marts 2011 - 7 dage før hovedforhandlingen ved landsretten. Det fremgår af e-mailen, at advokat A's udtræden skete efter telefoniske drøftelser af sagen med klager, og at advokat A under disse samtaler havde oplyst klager om, at der var en stor sandsynlighed for, at landsretten ville stadfæste byrettens dom, og at klager derfor sandsynligvis ville blive pålagt sagsomkostninger.

Ved e-mail af 1. april 2011 oplyste advokat A til klager, at han gerne ville føre sagen for ham, men at han havde anset det for fagligt forsvarligt at rådgive klager om at hæve anken på baggrund af sandsynligheden for at tabe sagen. Advokat A anførte endvidere, at han af klagers far var blevet gjort opmærksom på, at klager ledte efter en ny advokat, hvorfor han ønskede at få besked om klagers ønsker til det videre forløb.

Da advokat A ikke modtog en tilbagemelding fra klager, anmodede han den 4. april 2011 landsretten om at omberamme sagen.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat A ikke har tilsidesat god advokatskik, idet advokat A i perioden efter den 30. marts 2011 forsøgte at få klager til at meddele, om han fortsat ønskede repræsentation ved advokat A, og idet han anmodede landsretten om at omberamme sagen.

Advokatnævnet frifinder derfor advokat A for dette klagepunkt.

For så vidt angår klagepunktet om byrettens afvisning af vidneførsel af klagers far finder Advokatnævnet det ikke godtgjort, at advokat A havde givet klager tilsagn om, at byretten ville tillade, at klager kunne føre sin far som vidne.

Advokatnævnet frifinder derfor tillige advokat A for dette klagepunkt.

For så vidt angår klagepunktet om, at advokat A anmodede landsretten om omberømmelse af sagen, efter at han var udtrådt af sagen, lægger Advokatnævnet til grund, at advokat A anmodede landsretten om omberømmelse af sagen, idet klager ikke havde besvaret advokat As forespørgsel om, hvorvidt han fortsat ønskede at være repræsenteret af advokat A ved sagens behandling ved landsretten. Da Advokatnævnet finder, at denne disposition var korrekt i den foreliggende situation, frifinder Advokatnævnet derfor advokat A for dette klagepunkt.

For så vidt angår klagepunktet om, at advokat A alene har anket strafudmålingen og ikke skyldsspørgsmålet, finder Advokatnævnet, at det ud fra formuleringen af ankeskrivelsen må lægges til grund, at advokat A alene har anket spørgsmålet om strafudmålingen. Advokatnævnet lægger endvidere til grund, at det på baggrund af sagens oplysninger måtte have stået klart for advokat A, at klager også ønskede at anke skyldsspørgsmålet, idet han mente, at der var tale om en fejlmåling i relation til en af hastighedsmålingerne, hvilket var grunden til, at han ønskede at føre vidner i form af en teknisk specialist.

På den baggrund finder Advokatnævnet, at advokat A har begået en klar fejl ved udformningen af ankemeddelelsen og således har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved alene at anke strafudmålingen i strid med klagers ønsker. Nævnet har ikke tillagt det vægt, at fejlen ikke fik retsvirkning for klager, idet denne hævede anken.

Som følge af det anførte pålægges advokat A en bøde på 20.000 kr.

Advokatnævnet har ved sanktionsfastsættelsen lagt vægt på, at advokat A i 2008 blev pålagt en sanktion for tilsidesættelse af god advokatskik.

Advokat A kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Salærklagen:

Klagepunktet vedrørende salæret afvises, da dette fastsættes af domstolene, jf. retsplejelovens § 741, stk. 2, jf. stk. 1, idet advokat A var beskikket som forsvarer for klager. Advokatnævnet har således ikke kompetence til at tage stilling til salærklagen, som derfor afvises.

Herefter bestemmes:

Advokat A pålægges en bøde på 20.000 kr.

Salærklagen afvises.

På nævnets vegne

Elisabeth Mejnertz